

[Poulsgaard]

løse de ledelsesproblemer, der de sidste 10 år har præget museets forhold til især museumsverdenens sagkyndige og til kulturministeriet, ved at ansætte såvel en administrerende som en kunstnerisk direktør. Det må umiddelbart forekomme skatteyderne besynderligt, at de skal lide under, at en enkelt chef ikke er i stand til at varetage hvervet som leder af Statens Museum for Kunst på tilfredsstillende måde, men at der skal opretholdes en ny stilling, som betyder ekstra belastning af statens lønningsbudget.

Besvarelse (19/12 78):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg kan oplyse, at kulturministeriet overhovedet ikke har nogen planer om at ansætte to chefer på Statens Museum for Kunst, og jeg står således helt uforstående over for dagbladet Politikens omtale den 13. december 1978 af denne tanke.

Den hidtidige direktør for Statens Museum for Kunst er gået af på grund af alder den 1. december 1978, og kulturministeriet har nu opslået stillingen som direktør for Statens Museum for Kunst til besættelse snarest.

Som det fremgår af opslaget, er stillingen normeret som tjenestemandstilling i lønramme 37, men vil kunne besættes som en åremålsstilling for en 5-årig periode, for så vidt den, der ansættes, opfylder de aldersmæssige og øvrige betingelser herfor.

Der vil således kun blive tale om at aflønne én direktør for Statens Museum for Kunst.

Til *kirkeministeren* (14/12 78) af:

Holmberg (V):

»Er ministeren indforstået med at foreslå lovgivningen ændret, således at det vil være tilladt at foretage bispeindvielser i det lokale stifts domkirke?«

(Spm. nr. 380).

Begrundelse.

Siden Chr. Vs Danske Lov blev udgivet, er danske biskopper, uanset hvilket stift de skulle gøre tjeneste i, blevet indviet i domkirken i København af Københavns biskop.

Spørgsmålet har været overvejet i kirkeministeriets liturgiske kommission, der skriver i betænkning nr. 888 af 1978, at det vil være »rimeligt at genoptage kirkeordinansens regel om, at bispeindvielse foregår i det pågældende stifts domkirke«. Også venstre synes, at en sådan ændring er ønskelig. Derved kan man give lettere adgang for stiftets folkekirkemedlemmer til at overvære bispeindvielsen. Under hensyn til de forestående bispevalg med påfølgende bispeindsættelser ville det være ønskeligt, om lovændringen kunne fremskyndes, så den kunne træde i kraft allerede fra april 1979.

Besvarelse (21/12 78):

Kirkeministeren (Egon Jensen):

Ifølge Danske Lov af 1683 2-17-2 skal bispevielser finde sted i Vor Frue Kirke i København, hvorimod de ifølge Kirkeordinansen af 1539 skulle finde sted i den by, hvor biskoppen skulle bo. Jeg har allerede offentligt givet udtryk for min sympati for forslaget om at vende tilbage til kirkeordinansens ordning, såfremt det er muligt. Og det er det naturligevis.

Spørgsmålet er ikke nyt. Det blev bl. a. rejst i forbindelse med bispevalgene i 1975 i Københavns og Ålborg stifter. Der var nogle, som ønskede den nye biskop over Ålborg stift indviet i Ålborg domkirke. Det blev ikke til noget dengang, idet der ikke var tid nok til en tilstrækkelig grundig behandling af sagen. Desuden var der – og det er der vist fremdeles – meget delte meninger om dette spørgsmål. Men som nævnt af spørgeren går kirkeministeriets liturgikommission i en for nylig trykt betænkning ind for den foreslåede ændring. Jeg vil snarest optage forhandling med de kirkelige instanser om forslaget.

Såfremt det gøres til regel, at bispevielser skal finde sted i vedkommende stifts domkirke, vil jeg finde det rigtigt, at det samtidig bestemmes, at bispevielsen foretages af den nærmestboende biskop, således som det også var foreskrevet i kirkeordinansen.

Må jeg til slut sige, at jeg ikke mener, det er nødvendigt med en formel lovændring i denne anledning. En kgl. resolution må være tilstrækkelig, medmindre folketinget udtrykkeligt ønsker, at ændringen skal ske i lovsform.